

Svajonų
ROMANAI

Tango

NANCY WARREN

Buvusiojo sindromas

9,40 Lt / 2012 gegužė-birželis

Knygute.lt

Nancy Warren

BUVUSIOJO SINDROMAS

Romanas

Versta iš Nancy Warren,
The Ex-Factor, 2010

© Nancy Warren, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Jurgita Saulytė,

vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2012

ISBN 978-609-406-527-9

Elektroninę knygą paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

- Steisė trokšta vestuvių cirko tema, - pasakė Patricija Greindž kone maldaudama.

Tas tonas buvo gerai pažįstamas Karenai Peteršem, - desperatiškas klyksmas moters, kuri taip ilgai lepino savo mažylę, kad nebežinojo, kaip liautis. Viena geriausių vestuvių planuotojų Filadelfijoje Karena buvo susidūrusi su daugybe išlepusių princesių ir keisčiausių prašymų, bet šis pranoko viską.

- Vestuvės cirko tema - tikrai neįprasta, - atsakė Karena. - Tokių dažnai nepamatysi.

- Viskas dėl *Cirque du Soleil*, - bejėgiškai skėstelėjusi rankomis paaiškino Patricija.

- *Cirque du Soleil*? - Ką, po paraliais, cirko artistų trupė turi bendro su vestuvėmis?

Nuotakos motina linktelėjo galva.

- Per pirmąjį pasimatymą Hadsonas nusivedė Steisę pažiūrėti jų pasirodymo *Kooza*. Jiems atrodo, kad būtų romantiška per vestuves atkurti cirko temą.

- Na, tikriausiai reikia džiaugtis, kad per pirmąjį pasimatymą jis nenusivežė jos ant ledo pažvejoti.

Moteris blausiai šyptelėjo.

- Tikriausiai. - Ji pasitaisė ir taip idealiai tiesią *Gucci* sijono apačią. - *Cirque* trupėje yra ne tik klounų, bet ir akrobatų.

- Du laimingai santuokai būtini atributai.

- Taigi. - Klientė dėkinga šyptelėjo. - Be to, *Cirque* kartą surengė pasirodymą per *Oskarų* teikimo ceremoniją. Atmenu, žiūrėjau per televizorių.

Tik Filadelfijos aukštuomenės mergina gali prilyginti savo vestuves *Oskarų* teikimui. Karena jau dabar numanė, kad šis užsakymas bus košmariškas. Į susitikimą atėjo tik nuotakos motina, pati nuotaka pasirodyti nesiteikė. Tai visada būdavo blogas ženklas. Karena tramdė troškimą paliepti moteriškai susirinkti savo skrajojančio cirko akrobatų ir pasiieškoti kitos vestuvių planuotojos. Kad ir kaip varydavo į neviltį kai kurie jai ir jos įmonei *Visos tavo svajonės* keliami reikalavimai, Karena patirdavo daugiausia malonumo įgyvendindama sunkiausius užsakymus. Jei atvirai, iššūkių neleidavo užplūsti nuoboduliui.

Pro atnaujinto mūrinio sandėlio, kurį ji įsigijo senamiestyje ir įkurdino jame savo augantį verslą, langus plūdo skaisti spalio saulė, iš-

ryškindama sodrią karamelinę restauruotų grindų spalvą.

- Pažiūrėkime, ką man pavyks sugalvoti. Paruošiu pasiūlymą, ir tada galėsime susitikti, tarkim, po poros savaitių. Galbūt kartu su nuotaka.

Motinai išėjus, Karena kelias minutes vedė į kompiuterį pastabas, paskui atsistojusi nuėjo į biurą.

- Einu pasimatyti su Čelse, - išeidama pasakė savo asistentei Di.

Jauna šviesiaplaukė britė, kuri čia darė viską, ką reikėjo, nenustebusi linktelėjo, nes Karena pas savo maisto tiekėją ir gerą bičiulę į *Hamond ir Ko* eidavo bent kartą per dieną - aptarti užsakymų su Čelse Hamond arba paprasčiausiai paplepėti. O jei tuos du kvartalus nužingsniuos pakankamai spėriai, tai prilygs penkiolikai minučių ant bėgimo takelio.

Užsidėjusi akinius nuo saulės ir užsimetusi lengvą paltuką, Karena patraukė į pastatą, kurio paradinėje dalyje įrengtame bufete Čelsė prekiaavo gurmaniškais patiekalais ir kava išsinešti, o už jo esančioje erdvioje pramoninėje virtuvėje plėtojo viešojo maitinimo verslą. Viršuje buvo mažas butukas, kuriuo Čelsė

naudojosi kaip biuru.

Kai Karena įėjo, Čelsė kaip tik statė į šaldytuvo vitriną kupiną dubenį bolivinės balandos salotų. Žinojo, kad ten bolivinė balanda tik todėl, kad taip buvo parašyta etiketėje. Priešingai nei jos bičiulei, maistas Karenai buvo ne aistra, o priešas, ir ji stengdavosi galvoti apie valgį kiek galėdama mažiau. Kulinarijos knygos ir nesibaigiančios televizijos šou programos, per kurias žavūs vyrai ruošia apetitą žadinančius gardumynus, – tie du dalykai, kurių jai norėjosi labiausiai, – skirti ne jai, žemaūgei su putlia krūtine ir išraiškingais klubais.

Kulinarė, kurią gamta apdovanojo aukštu lieknu kūnu ir normalia, bet ne per maža krūtine bei klubais, išvydusi Kareną, nušvito nuoširdžia šmaikščia šypsena ir atsitiesė.

– Puiku. Atėjai pačiu laiku išgerti kavos.

– Man su grietinėle. Ir dar norėsiu vieno iš tų tavo šokoladinių pyragaičių su keturiais tūkstančiais kalorijų.

Kadangi Karena amžinai laikydavosi dietos, Čelsė kilstelėjo antakius.

– Sunki diena?

– Nuotaka pageidauja cirko temos. Ir kad nebūtų prasčiau kaip *Cirque du Soleil*.

Čelsė įpylė du puodelius kavos, mikliai padėliojo ant lėkštės dekadentiškai atrodančių gardėsių ir šūktelėjo kažkam virtuvėje:

- Būsiu viršuje! Prižiūrėkite bufetą ir pašaukite, jei manęs prireiktų.

- Gerai! - pasigirdo atsakymas.

Jiedvi užlipo laiptais.

- Man įdomu, ar pirmąją naktį bus išbandomos piramidės arba trapecijos, - pasiskundė Karena.

- Tavo cinizmas taip ir šviečia, - atkirto Čelsė.

- Žinau. - Karena atsiduso. - Tau gerai, kai ant piršto turi žiedą ir tave įsimylėjęs šaunias pasaulyje vyrukas, o aš - tik nusivylusi išsiskyrėlė. Vestuvių planuotoja, netikinti santuoka.

- Aišku, kad tikinti, - paguodė Čelsė. - Tiesiog dar nesutikai tinkamo vyro.

- Man trisdešimt penkeri. O nuotakos kiekvienais metais vis jaunėja. - Ji ilgesingai pažvelgė į šokoladinį pyragėlį. - Ir lieknėja. Reiktų viską mesti ir sustorėti. Juk niekas manęs nemato nuogos. Jei negaunu sekso, turėčiau pasimėgauti bent jau maistu.

- Tu ne stora, o putli. - Čelsė matė, kurlink

krypsta Karenos akys. – Aš juk tave pažįstu. Jei suvalgysi šokoladinį pyragėlį, paskui graušies. – Jos rudos akys linksmai žybtelėjo. – Bet ta citrininė juostelė nekaloringa.

– Tu man per gera. – Karena vėl atsiduso ir griebė geltoną saldėsį nuo lėkštutės.

– Juokauji? Jei ne tu, dabar čia nedirbčiau ir neturėčiau tiek užsakymų. Taip džiaugiuosi, kad suteikei man galimybę.

Tiesa, – galvojo Karena krimsdama citrinų skonio dangišką skanėstą. Kai jiedvi susitiko pirmą kartą, Čelsė Hamond buvo ką tik grįžusi iš kulinarijos mokyklos Paryžiuje ir mėgino *įsukti* savo viešojo maitinimo verslą. Paragavusi jos patiekalų ir vos kelias minutes pasikalbėjusi, Karena pajuto radusi tai, ko trūko jos vestuvių planavimo verslui. Ji kone iškart pasiūlė Čelsei tapti išskirtine maisto tiekėja. Tai reiškė, kad kitos vestuvių planavimo firmos negalėjo naudotis *Hamond ir Ko* paslaugomis, nors Čelsė galėjo tiekti maistą kitiems renginiams. Mainais Čelsė gavo visus *Visų tavo svajonių* užsakymus ruošti maistą pobūviams, o jų būdavo daug.

Ji atsidarė bylą savo nešiojamajame kompiuteryje.

- Kada numatytas tas vestuvių cirkas?

- Priklauso nuo *Cirque du Soleil* planų.

Mergina kilstelėjo galvą, tamsiai rudi plaukai subangavo.

- Nieko sau!

- Aha. Regis, iš jaunikio pusės kažkas pažįsta kažką, kas gali priversti trupę pasirodyti per vestuves. - Pagalvojusi apie jos laukiančią milžinišką užduotį, Karena palingavo galva. - Reikės rasti ypač erdvias patalpas aukštomis lubomis. Nuotaka mano, kad jai gali prireikti tikros cirko palapinės.

- Pagalvosiu apie maistą. - Čelsė susiraukė.

- Nors cirkas ne visai dera su maistu. Reikės daugiau dėmesio skirti dekoracijoms ir pateikimui. - Ji dar kažką įvedė į kompiuterį. - Lorelė bus sužavėta.

Lorelė Metjus buvo ypatingo talento konditerė ir tortų puošėja, kurios gaminiai virsdavo tikrais meno ir architektūros kūriniais; negana to, būdavo nuostabiai gardūs. *Visos tavo svajonės* garsėjo kruopščiu planavimu, skaniu maistu ir įspūdingais vestuvininiais tortais.

- Tu teisi. Jai toks iššūkis patiks. Negaliu net įsivaizduoti, ko ji prigalvos, - pritarė Karena.

- Todėl jos tortai tokie nuostabūs.

- Šįryt ateina dar viena klientė - ji norėtų rengti vestuves kitų metų gegužę arba birželį. Ar tau tinka?

Nustebusi Čelsė pakėlė akis.

- Taip, o kodėl galėtų netikti?

Karena jau seniai mėgino subtiliai išsiaiškinti, kada ši mergina, susižadėjusi su savo svajonių vyru, ketina tekėti. Kol kas tai nedavė jokių vaisių.

- Galvoju, kada tuoksitės jodu su Deividu. Ar nenorėsipasiimti atostogų?

Čelsė numojo ranka; sužadėtuvių žiedas sugavo spindulį ir sužaižaravo.

- Nesuk galvos. Kada nors. Dabar esame labai užsiėmę.

- Metas tam vyrukui liautis vaidinti sunkiai pasiekiamą, - burbtelėjo Karena.

Ji vis dar nebuvo atleidusi Deividui Vulfui už tai, jog susitarė su Čelse, kad toji apsimestų jo sužadėtine ir jį dėl to paaukštintų darbe. Žinoma, jis įsimylėjo Čelsę. O kas nepamiltų? Ji graži, nuostabiai gamina ir yra viena mieliausių Karenos pažįstamų. Ir ką, ar jis čiupo šią nuostabią merginą, nuoširdžiai jį pamilusią? Ne, žinoma, kad ne. Jis nė nenutuokė, kad jam po nosimi - puikiausia Kalifornijos mergina. Jis

vos jos neprarado.

Karena niekada nepamirš merginos sudaužyta širdimi, suradusios prieglobstį šiame pastate, apsigyvenusios tame pačiame butuke, kuri dabar naudojo kaip biurą, besistengusios pastatyti ant kojų verslą ir pamiršti Deividą – vyrą, sudaužiusį jai širdį.

Laimei, jis laiku atėjo į protą, ir dabar juodu susižadėję gyveno jo pasakiškame name Ritenhauso aikštėje.

Kas tą Deividą stabdo? Ar jis tikrai nori vėl prarasti šią merginą?

– Jam viskas gerai, iš tikrųjų. Mums abiem gerai.

Karena nė akimirkai nepatikėjo, bet žinojo ir tai, kad Čelsė atsiveria nedažnai. Pasakys tada, kai bus pasirengusi.

Nusprendusi, kad dabar jai ir taip pakanka rūpesčių su visais cirkais ir kasdien plaukiančiomis naujomis klientėmis, užuot sukusi galvą, kodėl jos geriausia bičiulė nesiskubina ištekėti už sužadėtinio, Karena nenoriai išgėrė paskutinį gurkšnį kavos.

Grįžusi į biurą, pasijuto ramesnė. Ant lūpų dar puikavosi citrinų skonis, o mintis apie vestuves cirko tema atrodė labiau absurdiška,

negu erzinanti.

- Svensonai paprašė paankstinti jūdvių laiką pusvalandžiu, be to, padėjau ant stalo dvi naujas žinutes kartu su laiškais, - pasakė jos asistentė.

- Puiku, ačiū.

Karena nuėjo į savo kabinetą. Ant Heplvaito rankų darbo stalo stovėjo tik jos nešiojamasis kompiuteris, didelis oda įrištas darbo kalendorius, kuriuo vis dar naudojosi, nepaisydama pažengusių technologijų, šūsnis laiškų ir lapukai su žinutėmis nuo skambinusiųjų.

Iki kito susitikimo su nauja kliente Sofija Vanderhuvén jai dar liko dešimt minučių, tad laukdama Karena pradėjo vartyti naujausią nuotakų žurnalą. Svarbu žengti koja kojon su naujausiomis tendencijomis, nors dešimt metų išdirbusiai šiame versle moteriai tendencijos pasidarė ganėtinai nesunkiai nuspėjamos. Pavyzdžiui, dabar, kai pasaulyje tiek daug netikrumo, vestuvės tapo tradiciškesnės. Klestinti ekonomikai ir užėjus taikos laikotarpiui, vis daugiau porų keisdavosi priesaikomis paplūdimyje, pasidabinusios pačių suvertais karoliais, arba išrėkdavo *sutinku* sklęsdamos sklandytuvu.

Beskaitinėjant straipsnį apie nealergizuojančias puokštes, vidiniu telefonu paskambino Di.

- Atvyko panelė Vanderhuvén su sužadėtinium.

- Ačiū, tuojau ateisiu.

Skubiai dirstelėjusi į veidrodėlį, kurį laikė viršutiniame stalčiuje, Karena pasitikrino, ar neliko prie lūpų prilipusių citrininės juostelės trupinių. Raudoni plaukai suimti į glotnų kuodą, blakstienų tušas nenubyrėjęs. Greitai perbraukusi lūpas blizgiu įsispyrė į aukštakulnius, kuriais avėdavo, norėdama atrodyti arčiau išsvajoto metro septyniasdešimt centimetrų ūgio, o ne Dievo šykščiai atseikėtų metro penkiasdešimt septynių.

Užsiklijavusi šypsena, Karena žengė pasveikinti savo naujausių klientų. Pasiekė priimamąjį ir sustingo it įbesta, pusiau ištiesta ranka, prasižiojusi sveikintis. Bet nesugebėjo išspausinti nė garso.

Dažniausiai ji iškart skirdavo visą dėmesį nuotakai, nes ši beveik visada būdavo svarbiausia klientė, o jaunikis dalyvaudavo tik *dėl kvapo*. Tačiau ji negalėjo neatkreipti dėmesio į vyrą, kuris pakilo nuo minkšto krėslo laukiamajame....